

Decembris 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

“Tu, Betlēme Efratā, sīkāka no Jūdas saimēm,
no tevis man nāks tas,
kam jākļūst par valdnieku Israēlā!”
(Mih 5,1)

“REDZE, TAUSTE, GARŠA TEVI NEAIZSNIEDZ...”¹

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Mēs joprojām meditējam un pārdomājam Rožukroņa noslēpumus, kuri ir kā Bībeles sabiezējums. Šobrīd nostāsimies Gaismas daļas piektā noslēpuma priekšā: **Euharistijas iedibināšana.**

To, cik nozīmīgs ir šis sakraments, varam secināt kaut no nosaukuma „Vissvētākais Sakraments”, ar ko apzīmējam Svēto Komūniju, konsekreto Hostiju, kuru ticīgie, esot žēlastības stāvoklī (tas nozīmē, ka grēksūdzes sakramentā ir saņēmuši grēku piedošanu), pieņem Euharistijas (= Svētās Mises) laikā vai adorē ārpus Svētās Mises tabernakulā, adorācijas kapelās, kur notiek tā saucamā uzstādīšana. Šo ticību un apziņu par Euharistijas vērtību Baznīcas tradīcija atgādina caur īsu dziedājumu, kura vārdi saka: „Lai top slavēts Visusvētākais Sakraments – mūsu Kunga Jēzus Kristus īstā Miesa un Asinis.”

Lai ieietu šajā Rožukroņa noslēpumā, atsauksimies uz Baznīcas katehismu: „**Euharistija ir visas kristīgās dzīves avots un virsotne. Pārējie sakramenti, kā arī visi Baznīcas kalpojumi un apustuliskie pienākumi ir saistīti ar Euharistiju un ir tai pakārtoti, jo Svētā Euharistija sevī ietver Baznīcas bagātību, tas ir, pašu Kristu, mūsu Lieldienu Upuri**” (KBK 1324). Un tālāk lasām, ka šai virsotnē „notiek kustība” divos virzienos: „Euharistijā rod virsotni gan darbība, caur kuru Dievs Kristū svētdara pasauli, gan arī kults, kuru cilvēki Svētajā Garā velti Kristum un caur Viņu – Tēvam.” (KBK 1325)

Šie vārdi kondensētā veidā izsaka ļoti daudz un liek aizdomāties, ka pie Jēzus atstātā dārguma ir jāaug ticībā (un līdz Euharistijas svētuma kalna limenim jākāp

pat visu savu mūžu), no tā vajag smelt gudrību un spēku turpmākajai dzīvei (līdzīgi, kā no kalna virsotnes var tālu redzēt un pēc atpūtas turpināt ceļojumu).

No kurienes nāk viss Euharistijas dziļums un neaptveramā vērtība? Lasot sv. Jāņa Evanģēlija 13. nodaļu, varam teikt, ka tā ir mīlestības pilna: „Jēzus, milēdams savējos, kas bija pasaulē, tos milēja līdz beigām.” Un tālāk ir aprakstīts, ka: 1) pēdējo vakariņu laikā Jēzus sniedza apustuļiem mīlestības žestu, mazgājot viņiem kājas (sal. J 13, 1-11); 2) atstāja viņiem mīlestības bausli, lai tie milētu tāpat kā Viņš (sal. J 13, 12-17); 3) un visbeidzot atstāja viņiem savas mīlestības virsotnes (Krusta upura) dzīvo piemiņu, mīlestības ķīlu un līdzdalību tajā caur Euharistijas sakramentu (sal. KBK 1337).

Līdz ar to var apgalvot, ka **Euharistijas sakraments plūst no Dieva mīlestības avota un ir pati Viņa mīlestība!**

Ir četri avoti, kuros mēs lasām par Euharistijas iedibināšanu: Mt 26, 17-29; Mk 14, 12-25; Lk 22, 7-20; 1 Kor 11, 23-26, tomēr sv. Jāņa Evanģēlija 6. nodaļā par to stāstīts pavisam citādāk. Tajā atrodam vārdus, kas jau iepriekš Jēzus mācekļos (un mūsos) gatavoja pareizo saprašanu par to, kas norisināsies pirms ciešanu vakara (6,33): „Jo Dieva maize ir tā, kas nāk no debesīm un pasaulei dod dzīvību.” Un tālāk: „Es esmu dzīvā maize, kas no debesīm nākusi. Ja kas ēdis no šīs maizes, tas dzīvos mūžīgi; un maize, ko es jums došu, ir mana Miesa pasaulei par dzīvību. (...) Jo mana Miesa ir patiess ēdiens, un manas Asinis ir patiess dzēriens.” (6,51-52.56)

Saprotot, par ko te runāts, mēs varam būt šokēti, ka **Euharistija sevī ietver tik**

lielu mīlestību: pirmkārt – nevainīgas personas upuri, otrkārt – šī persona ir pats Dieva Dēls, treškārt – Viņa upuris bija tik liels, ka pravietis atzīst – ciešanu dēļ „Viņa vaigs bija tik pārvērsts, ka tas nelīdzinājās cilvēkam” (Is 52,14), Viņam „nebija svešas sāpes”, un Viņš „bija norūdīts ciešanās” un „tā nicināts, ka mēs viņu ne par ko neturējām” (turpat 53,3). Ticīgie cilvēki, kuri cenšas iedzījināties šajā notikumā, Euharistijas noslēpumam tuvojas ar lielu dievbijību; nereti pat ar asarām acīs (it sevišķi Svētās Komūnijas pieņemšanas laikā) vai esot uz ceļiem Sv. Mises laikā (dažreiz no sākuma līdz pat beigām).

Teiksim vairāk. Jau sen ir izteikts izbrīns par to, ka **Dieva dāvanas un Viņa neaptverami skaistie noslēpumi ir atklāti un uzticēti cilvēkam:** „Kas gan ir cilvēks, ka Tu viņu piemini, un cilvēka bērns, ka Tu viņu uzlūko? Tikai mazliet Tu viņu esi šķīris no Dieva, ar godību un varenību Tu viņu esi pušķojis, esi to darijis par valdnieku pār Saviem radījumiem, visu Tu esi nolīcis pie viņa kājām!” (Ps 8, 5-7; sal. Ebr 2, 4-7). Te pieminēta radība, bet mēs varam būt šokēti otrreiz, jo – kā to apdzied sv. māsa Faustīne – Dieva Žēlsirdība un Viņa dāvanas, tai skaitā, arī Euharistija „plūst no Jēzus Sirds ne eņģeļiem, kerubiem un serafiem, bet grēcīgā cilvēka glābšanai” (Dienasgrāmata, 522). Līdz ar to ir vērts katras Sv. Mises laikā dziļi aiz-

domāties par Jēzus vārdiem, ar kuriem Svētā Gara spēkā tiek konsekkrēta maize un viņš Jēzus Kristus Vissvētākajā Miesā un Asinīs: „Nemiet un ēdiet no tās visi, jo tā ir Mana Miesa, kas par jums tiks atdota. Nemiet un dzeriet no tā visi, jo tas ir Manu jaunās un mūžīgās derības Asiņu biķeris, kas par jums un par daudziem tiks izlietas grēku piedošanai. Dariet to Manai piemiņai” (Romas Misāle).

Jēzus, kurš iemilēja mani un tevi, atdodot Sevi nāvei (sal. Ga 2,20), caur paklausību Tēvam – līdz pat krusta nāvei (sal. Flp 2,8), tagad vēl Sevi dod zem vienkāršas zīmes, zem maizes un vīna zīmēm! Cik gan neizmērojami es un tu esam Dieva milēti?! Un kā mums būtu jāatbild uz šo dāvanu?! Ar kādu sirds sakustēšanos būtu jātuvojas Dieva altārim katras Euharistijas laikā?!

Pēc šim pārdomām par Rožukroņa Gaismas daļas piekto noslēpumu būtu labi pārlasīt lūgšanu grāmatās ievietotās 56. dziesmas vārdus: „Pielūdzu es Tevi, Augstais, Svētais Dievs.” To sacerējis sv. Toms no Akvīnas, un šie vārdi ir pieminēti pat katehisma 1381. punktā. Dziesma mums var palīdzēt pateikties par lielo Euharistijas dāvanu, izprast Tās būtību un izkopt patiesu euharistisko dievbijību, ar kuru ik reizi vajadzētu piedalīties Svētajā Misē, tuvoties Dieva altārim un Svētās Komūnijas pieņemšanai.

Priesteris Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola

***

Uz Latvijas altāra
tik līdzīgs karogam,
poļu vārdu pušķis –
jo milētam un attaisnotam
kāds pievienojis mīlošā krāsu.

Lai tā paslēpto smaržu

ar Triju Zvaigžņu spožumu
sasienu klusa vīraka stola.

Nebrīnies,
taču ir rakstīts:
kāds atstās Tēvijā
un pieķersies Rozei,
un tie būs viena Zvaigzne
uz melna laika juma.

1 Sv. Akvīnas Toma vārdi, kuri ir citēti KBK 1381 un atrodas dziesmā “Pielūdzu es Tevi”.

KRISTU PIŅEM CIEŠĀKĀ SAITĒ

Saruna ar Armandu un Gunitu Začes-
tiem Ziemassvētku numuram izvēlēta
apzināti. Viņi pārstāv ģimeni, kas atvērta
dzīvībai un ar ko draudzē pamatoti lepo-
jamies.

Pastāstiet par savu saimu – cik esat, kā sauc.

Gunita: Esam sešu
cilvēku ģimene: tētis
Armands; mamma Gu-
nita; bērni: Daniels Dā-
vis – 14 gadi; Toms – 12
gadi; Jēkabs – 4 gadi;
Līva – 10 mēneši.

Kāds katram ir noietais ticības ceļš?

Gunita: 2006. gadā mēs ar Armandu
gribējām precēties. Biju nokristīta, gājām
pie priestera Riharda runāt par laulībām,
bet viņš mūs „atšuva”, lika iziet saderinā-
to kursus. Atmetām ar roku laulībai baznī-
cā, sarakstījāmies zagsā. Iekšēji tomēr ur-
dīja ziņkāre, jo strādāju darbā, kur vairāki
kolēģi tobrīd gāja Alfa kursus. Katru ne-
dēļu pēc kursu nodarbībām darbabiedri
bija priecīgi, apmierināti un ļoti laimīgi.
Man gribējās uzzināt, kas viņus dara tik
laimīgus. Tā kopā ar Armandu iestājāmies
Alfiņā. Gāja grūti, jo Armands strādāja
Aizkrauklē, vakaros brauca uz Madonu,
atradām daudz iemeslu, lai kursus pa-
mestu.

Kad 2014. gadā otrreiz iestājāmies
Alfa kursus, Dievs mani uzrunāja spēcī-
gāk. Īpaši uzrunāja aizlūgumi Alfas nedē-
ļas nogalē. Pamazām vīrs vairāk pievēr-
sās ticībai, un, tēva Tomasa vadīti, 2015.
gadā – mūsu kāzu deviņu gadu jubilejā –
salaulājāmies baznīcā.

Armands: Bērībā vasaras pavadīju
pie babiņas Latgalē. Vienu vasaru baba
mani un brāli aizveda uz baznīcu nokris-

tīt. Vienīgais, ko no tās dienas atceros, ir
tas, ka bija končas un dāvana no krustmā-
tes.

Tā pa istam ticībai pievērsos pirms
dēla Jēkaba kristī-
bām. Atceros, ka
tēvs Tomass teica,
ka vecākiem būtu
jārada bērniem piemērs, apmeklējot arī
baznīcu.

Kā šobrīd esat iesaistījušies drau- dzes dzīvē?

Gunita: Esam at-
sākuši apmeklēt ģi-
meņu tikšanās. Cik laiks atļauj, mēģinām
apmeklēt draudzes organizētos pasāku-
mus. Bērni uz baznīcu dodas svētdienās,
kad braucam uz Misi. Gribētu draudzes
notikumos būt klāt vairāk, bet esam pa-
teicīgi arī par šobrīd iespējamu.

Man ir dežūras stunda Lūgšanu kape-
lā, Armands kapelā dežūrē vienu reizi mē-
nesī – piektdienas naktī no pulksten 23
līdz 5. Šī kalpošana ir kā pozitīva atkarība,
bez kuras vairs nevaram iztikt.

Vai varat atklāt savas ticības ceļa lie- lāko notikumu, pārsteigumu?

Gunita: 2015. gadā ar lielajiem pui-
kām gāju mūsu pirmajā svētceļojumā uz
Aglonu. Sev guvu ļoti daudz atziņu un sa-
pratu, ka bez Kristus vairs nemāku un ne-
gribu dzīvot. Liels piedzīvojums bija laikā,
kad dzimt pieteicās Līva. Šī diena ģime-
nē jau bija „aizņemta”, un, tā kā Tomam
tajā ir dzimšanas diena, ļoti nevēlējās, lai
bērni būtu dzimuši vienā dienā. Uz slimni-
cu devos spītējoties, bet tad „parādījās”
Jēzus un teica – NOTIKS MANS PRĀTS.
Es ļāvos, un nepagāja pat divas stundas,
kad Līva jau bija klāt. Tā Dievs lēma, ka

ģimenē divi bērni dzimšanas dienu svin
vienā datumā.

Armands: Mans lielākais ticības noti-
kums ir šī gada svētceļojums uz Aglonu.
Ceru, ka tas nebūs vienīgais pārsteigums
un ticības pavērsiens.

Ko dod ticība saskarē ar ikdienas darbiem un neticīgajiem?

Gunita: Ticība dod palāvību. Lai cik
haotiska un stresaina ir situācija, Kristus
dod mieru. Pamazām mācos ļaut Kungam
mani vadīt, nenosakot neko.

Armands: Man ticība dod mieru un
ļauj uztvert daudzas situācijas savādāk
nekā tad, kad nebiju pievērsies ticībai.

Vai esat liecinājuši par Jēzu?

Gunita: Tuvākie draugi un radi zina, ka
esam kristieši. Dažreiz viņiem gribas teikt:
– Ja jūs pazītu Kristu, cik daudz problēmu
atrisinātos!

Lielākais mūsu pašu pārbaudījums
bija tad, kad gaidījām ceturto bērniņu.
Ārstiem likās, ka bērns būs slims, deva
mājienu, lai veicu abortu. Mēs pateicām
stingru „Nē”. Rīgā ārste prasīja, vai esmu
kristiete, atbildēju pārliecinošu „Jā”. Tad
viņa nosmēja: – Jautājumu nav. Un mani
vismaz nemocija un neuzbāzās ar papil-

dus pārbaudēm. Bet viegli tas nebija.

Kā svinat Kristus dzimšanas svēt- kus?

Pirms gadiem trim tos svinējām kā
Ziemassvētkus, tagad šie svētki mūsu ģi-
menei ir Kristus piedzimšanas diena. Mē-
ģinām sakārtot sirdis un ielaist tajās Kris-
tu, pieņemam Viņu arvien ciešākā saitē.

Svētku dienas kārtībā ir došanās pēc
egļītes, tās rotāšana; cepam piparkūkas,
gatavojam svētku mielastu; vakarā doda-
mies uz Misi, pēc tās baudām visu sarū-
pēto.

Vai Dieva smaidus pamanāt ikdienā? Caur bērnu valodu, lasīto?

Jā, pamanām. Patik lasīt Bībeli, kur
Dievs runā īsiem, nepaplašinātiem teiku-
miem – īsi un konkrēti.

Mūsu četrgadīgais dēls Jēkabs veika-
lā, uz ielas, bērnu dārzā vienmēr pamana
visus, ko redzējis baznīcā. Jānis un Ma-
reks viņam ir baznīcas darbinieki, Aiv-
ars – dziedonis, citus sauc par baznīcas
tantēm. Dēls visus draudzes cilvēkus uz-
tver kā savus draugus.

Inese Elsiņa,
foto no personiskā krājuma

VĒSTURISKAS FOTOGRAFĪJAS STĀSTS

Betlēmes zvaigzne mirdz pār visiem! Cik vienkārši un patiesi vārdi, ko pirms astoņdesmit gadiem laikraksta "Madonas Ziņas" 22. decembra numurā rakstā "Ceļā uz Betlēmi" teicis profesors E. Zicāns. Kopš 1999. gada Betlēmes zvaigzne Madonā mirdz arī ārpus baznīcas sienām.

Priesteris Rihards Rasnācis no Polijas bija atvedis Betlēmes stāsta figūras, pateicoties Madonas rajona padomes un pilsētas domes atbalstam, tās sākotnēji tika novietotas Madonas pilsētas domes 1. stāvā (viesnīcas "Madona" skatlogā).

2000. gadā Betlēmīte, daļēji aizstiklotā guļbūves mājiņā, tika iekārtota starp skaistajām eglēm Saieta laukumā. Pirms vairākiem gadiem pat iedomāties nevarēja, ka vietā, kur kādreiz bija Leņina piemineklis, tiks novietots simbols, kas vēsta par Kristus piedzimšanu.

*"Nodun sirmi dievnamī –
Un šeit, pēkšņi nokāpušu,*

Savā vidū Viņu mani!"
(A. Kvālis, "Madonas Ziņas",
1938. g., Nr. 51)

Daudzi, īpaši bērni, nāca uzlūkot silītē guldīto Dieva Dēlu, bet Viņš savā mīlestībā uzlūkoja mūs. Sagaidot Jauno gadu, kristieši pulcējās pie Betlēmes, lai kopīgi lūgtos un, sildoties pie karstas tējas, vērotu ugunošanu.

Spilgtā atmiņā ir Betlēmītes vieta Saieta nama tuvumā un spuldziņu virtenu izgaismotais ceļš. Tas bija kā virziens, kas norāda – ja ejam pa gaismas ceļu, nonākam pie Kristus.

*"Gods Dievam augstībā,
un cilvēkiem – labs prāts!
Un, kur tu ej, tev ceļš ir gaismas klāts."*
(I. Ziedonis)

Lai Kristus Bērna piedzimšanā katrs arī šogad varam piedzīvot savu garīgo piedzimšanu!

Valentīna Ločmele

Jaunās tūkstošgades sagaidīšana pie Betlēmītes Saieta laukumā.
Pr. Rihards Rasnācis, seminārists Māris Zviedris, draudzes ministrants Gaitis Dubults.

ANTIFONAS NO V GADSIMTA

Pirms Kristus dzimšanas svētkiem izpildītās antifonas tiek lietotas gan novēnā, gan liturģijā. Tas ir Baznīcas Evaņģēlija sauciens un Dieva atbilde uz to.

17 XII

O Sapientia, quae ex ore Altissimi prodiisti, attingens a fine usque ad finem fortiter, suaviterque disponens omnia: veni ad docendum nos viam prudentiae.

Nāc, Visaugstā Gudrība, kas izkārtu visu ar spēku un maigumu, nāc, māci mūs staigāt godprātības ceļu.

18 XII

O Adonai, et dux domus Israel, qui Moysi in igne flammae rubi apparuisti, et ei in Sina legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento.

Nāc, Izraēļa nama Valdniek, kas Mozum devi Likumu Sinaja kalnā, nāc un atpestī mūs ar savu vareno roku.

19 XII

O Radix Jesse, qui stas in signum populorum, super quem continebunt reges os suum, quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandum nos, iam noli tardare.

Nāc, Jesses atvase, kas esi par karogu tautām, nāc mūs atbrīvot, vairs nekavējies.

20 XII

O Clavis David, et sceptrum domus Israel, qui aperis, et nemo claudit, claudis, et nemo aperuit: veni, et educ vinc-

tum de domo carceris, sedentem in tenebris, et umbra mortis.

Nāc, tu Dāvida nama atslēga, kas atver durvis uz mūžības valstību, nāc un izved no cietuma tos, kas mīt tumsā.

21 XII

O Oriens, splendor lucis aeternae, et sol iustitiae: veni, et illumina sedentes in tenebris, et umbra mortis.

Nāc, Ausekli, mūžīgās gaismas spožums un taisnības saule, nāc un apgaismo tos, kas mīt tumsā un nāves ēnā.

22 XII

O Rex Gentium, et desideratus earum, lapisque angularis, qui facis utraque unum: veni, et salva hominem, quem de limo formasti.

Nāc, tautu karali un Baznīcas stūrakmen, nāc un atpestī cilvēku, ko esi veidojis no zemes.

23 XII

O Emmanuel, Rex et legifer noster, expectatio gentium, et Salvator earum: veni ad salvandum nos, Domine, Deus noster.

Nāc, Emanuēl, tu mūsu karali un likumdevēj, nāc un atpestī mūs, Kungs un Dievs.

Jēzus Vārdi šai saucienā, lai Viņš nāktu: SAPIENTIA, ADONAI, RADIX, CLAVIS, ORIENS, REX, EMMANUEL. Pirmie burti no šiem vārdiem: S + A + R + C + O + R + E, lasīti no otra gala, dod Dieva atbildi: ERO CRAS (Būšu rīt)!

KRISTUS KARAĻA SVĒTKI MADONĀ

Šogad draudzes vislielākos svētkus svinējām Latvijas simtgades noskaņās. Par to vēstīja gan simtgades svētceļojuma iniciators un vadītāja priesteris Arņa Mazīļevska klātbūtne, gan Latvijas simtgades svinību zīme mūsu priestera Pāvila dzejas grāmatā. Daudz bija darīts, lai draudzes titulsvētki izdotos. Tika spodrināta un greznota baznīca, revidēta sirdsapziņa, šķīstītas sirdis, kā arī godināts un slavēts Kristus, visas pasaules un katrs sirds Karalis. Skaists un skanīgs kopā ar ciemiņiem izvērtās slavēšanas vakars Vissvētākā Sakramenta priekšā.

Priesteris Māris Ozoliņš.

Uzrunājošs bija „savējā” priestera Māra Ozoliņa (pie mums vienu gadu kalpoja kā vikārs) komentārs par epikūrisma vilni,

kas vilina un piesaista sabiedrības uzmanību. Priesteris aicināja būt uzticīgiem Kristus Karaļa mīlestībai un patiesībai. Priesteris Arnis Mazīļevskis novēlēja ik dienu pastāvēt labajā, kas ir grūti, bet nav neiespējami, jo mums debesīs ir tik spēcīgs aizbildnis. Priesteris Arņa lūgšanas garu un humora devu piedzīvoju arī dažu dienu simtgades svētceļojuma laikā aizvadītajā vasarā.

Mūsu priesteris Pāvils vēl vienu kvalitāti – aktiermākslu – iepazīnām viņa dzejoļu grāmatas atvēršanas laikā. Rotaļīgs un reizē dziļš dzejas priekšnesums veldzēja dvēseles, un gaiša stīgotne piepildīja sirdis. Paldies!

**Valentīna Ločmele,
Mārites Kampānes foto**

GRĀMATAS „SPOGULIS AKĀ” ATVĒRŠANA

Ikdienā ne tik bieži izdodas sastapties ar mākslas darbiem, vairākums esam aizņemti sadzīves rūpēs. Un ne katram dzīves laikā izdodas baudīt dzejas grāmatas atvēršanas svētkus. Draudzei šāda iespēja tika dota Kristus Karaļa svētku ietvaros. Tie, kuri ieradās draudzes namā, nonāca brīnišķīgas mākslas pasaulē. Mūsu priesteris Pāvils, līdzdarbojoties Ilzei Krauklei un Aivaram Novikam, ne tikai lasīja savu dzeju, bet arī ļoti izteiksmīgi atklāja tās saturu. Prātā nāca rindas par Kunga žēlsirdību un labvēlību attiecībā uz Viņa kalpiem, jo tas, ka mūsu nenoliedzami talantīgais poļu tautības priesteris raksta dzeju

latviski, pats par sevi ir brīnumaini, bet fakts, ka dzeja tik ātros tempos tika apkopota grāmatā un izdota skaistā izdevumā, patiešām liecina par Kunga žēlsirdību un labvēlību.

Varējām sekot autora domām un izjūtām dzejas rindās, kas sacerētas vairāku gadu garumā. Grāmatas atvēršanas svētki izveda cauri gadalaikiem – kur nemitīgi klātesošs bija Mazais Princis. Pēc priesteri teiktā, dažs dzejolis tapis konkrētu notikumu iespaidā. Novēlu mums katram meklēt un atrast arī sevi kādā no grāmatā publicētajām dzejas vārsēm!

Vita Bartuševiča

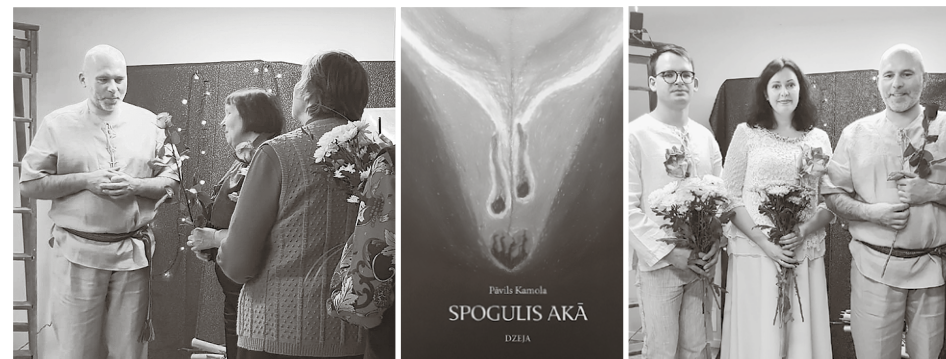

TIKĀM BAGĀTINĀTI NEIZSMEĻAMĀ MĪLESTĪBĀ

Draudzes titulsvētkos tikām bagātināti ar ļoti skaistu notikumu – mūsu priesteri Pāvila dzejas uzvedumu. Dzejas, kura balstīta uz asociācijām, nebūt ne vienkārša, zināšanu bagāzu pieprasosa. Un ne tikai zināšanu, arī sirds bagātību un dvēseles tīrību. Vienlaikus vīrišķīga un maiga. Spogulis akā. Akā, kas sniedz veldzi, no kuras vienmēr var smelt, kuras neaptveramajā dziļumā atspoguļojas bezgalība. Skaņa, kas iečukstēta, iesaukta, iekliegta akā, nodun un atgriežas pie

teicēja atpakaļ, atbalsojoties vairākkārt. Vai Jēzus sirdī mūsu domas, vārdi un darbi neatbalsojas līdzīgi? Joprojām liekot Viņam gan ciest, gan arī iepriecinot... Dzejas lasījuma laikā tikām izvesti cauri gadalaikiem – pieaugšanas, brieduma, savas ticības, vājuma, šaubu un grēcīguma gadalaikiem. Ar skaidru sapratni, ka tikai Viņš piešķir mūsu dzīvei jēgu un vērtību ar savas neizsmeļamās mīlestības spēku.

**Ilze Kloppe,
Ināras Caunes foto**

MARIJAS SKOLAS APMEKLĒJUMS

Kristīgās dzīves un evaņģelizācijas skolu vai vienkārši Marijas skolu apmeklēju otro reizi. Ierodoties Balvu Sakrālajā centrā, tiku miļi sagaidīta – Latgales cilvēku sirsnība un kalpotāju viesmīlība vienmēr pārsteidz.

Braucu ar cerību iepazīt un padziļināt Dieva tuvuma atklāsmi, izprast Dieva uzrunu, saprast Viņa plānus attiecībā uz sevi. Domāju, ka lielākajai daļai cilvēku agrāk vai vēlāk pienāk šāds brīdis. Un Marijas skolā vieglā veidā, maziem, saprotamiem soliņiem var doties uz gaismas pusi.

Lekciju garums nav izstiepts, informācija nav pārblīvota – padomāts par ikdienas cilvēku, viņa tempu un uztveri.

Marijas skolā jau no tās iesākuma ieliekta mīlestība un maigums pret cilvēku, atmeti pārmetumi, tiesāšana, neiecietīgas prasības. To vietā – patiesības izgaismošana un atbalsts. Tās ir durvis, kuras jebkurš var atvērt un atrast ceļu un ceļabiedrus. Ieinteresētie aicināti pievienoties un gūt izglītību ticības jomā. Informācija par nākamo sesiju tiks ievietota sociālajos tīklos.

Ināra Caune

LŪGŠANU TIKŠANĀS AGLONĀ

Mēs esam nākuši šajā pasaulē, lai ieliecinātu par patiesību un būtu par gaismu. Bet kā to izdarīt, ja pasaulē notiek tik daudz neizprotamu lietu, brīžiem pat netaisnīgu, cilvēkprāt? Sekojot Kristum! Kristus ir ceļš, patiesība un dzīvība. Arī gaisma, piemērs, uz ko balstīties kristietim. Adventa laiks ar kļūsumu un pārdomām. Ar jautājumiem dziļākai sevī izpratnei. Kas man jādara, lai es būtu labs piemērs citiem? Pil-

dīt 10 Dieva baušļus, kurus Dievs mums dod par brīvu kā modeli sakārtot pasauli sev apkārt. Būt par piemēru, kā mīlēt ikkatru cilvēku pat vistumsākajos brīžos. Sapnis ceļā... Ceļā pie Jēzus. Ceļā ar sirds lūgšanām un pateicības dziesmām kopā ar Dievmāti Aglonā 30. novembra vakarā. Plecu pie pleca ar madoniešiem, gulbeniešiem, daugavpīliešiem un šīs svētvietas cilvēkiem.

Iluta Rudzīte

BAGĀTINI SAVU DVĒSELI ARĪ TU!

Nākamā gada **1. februārī** Rīgā, Sv. Jāņa baznīcā, notiks vērtīgs koncerts ciklā “Sakrālie dziedājumi”, proti: “Avilas Terēzes lūgšanas”. Uz koncertu draudze aicināta doties kopā (pieteikties pie Valentīnas, t. 29592234).

“Kad piedzima tava dvēsele, tā bija kā kluss okeāns, kam vēl jāpierdz sava bezgalīgā dzīve,” – šie ir daži no atslēgvārdiem, kurus dirigents Kaspars Putniņš, Latvijas Radio koris, ģitārists Matīss Čudars un sitaminstrumentālists Ivars

Arutunjans šifrēs savā jaunajā programmā. Rāmā klusībā, dziļā palāvībā teikta lūgšana Visaugstākajam. Uzmanības lokā šoreiz 16. gadsimta Spānija un Avilas reģiona dižgari – komponists un priesteris Tomass Luiss de Viktorija un divi vārda meistari un Baskāju Karmela ordeņa dibinātāji – dievišķās mīlestības dziedonis Svētais Jānis no Krusta un Svētā Terēze no Avilas. Viņu pārdomas un darbi turpina uzrunāt cauri gadsimtiem, tie arvien aizkustina, mierina un iedvesmo.

PĀRDOMAS PĒC SENIORU BROKASTĪM

Nesen Senioru brokastīs pieskāramies lūgšanu tēmai Svētās Avilas Terēzes darbos. Latviski tulkoti trīs darbi: „Dzīve”, „Pilnības ceļš” un „Dvēseles pils”.

Svētā Avilas Terēze ir izcila Karmela svētā no Spānijas, katoļu baznīcas doktore. Visi šie darbi rakstīti viņas brīvajos brīžos un esot lūgšanā.

Grāmata „Dzīve” ir svētās autobiogrāfija. Viņa apraksta savu bērnību, garīgos meklējumus, iestāšanos klosterī. Raksta par šaubām, lūgšanu dzīvi, jo mīlēja gan Dievu, gan pasaulīgo. Kad Terēzei bija 39 gadi, viņa piedzīvoja ko tādu, kas mainīja dzīvi: „Kādu dienu kapelā viņa ieraudzīja skul-

ptūru, kura bija iegādāta uz svētkiem. Tajā bija attēlots brūcēm klāts Kristus. Viņa jutās satriekta, uzlūkojot Kungu tādā izskatā, jo pēkšņi līdz sirds dziļumiem apzinājās, ko Viņš mūsu dēļ izcietis.” Terēze piedzīvoja dziļu atgriešanos, saprata, ka Kristus vienlaikus ir mūsu Dievs un tuvākais. Kopš tā laika Terēze sevi pilnīgi veltīja lūgšanai, ko izprata jaunā veidā. Būt kopā ar Jēzu, kontemplēt Viņa zemes dzīves noslēpumus, uzlūkot Viņu kā personu – Jēzu, kas atklājas Euharistijā.

Grāmatu „Pilnības ceļš” Terēze rakstīja savām klostermāsām karmelītēm. Tajā viņa runā par savstarpējo mīlestību, atraisīšanos no pasaulīgā un stāsta par lūgša-

nu. Gan mutiskā lūgšana, gan prāta lūgšana – abas ir saistītas. Lūdzot mutisko lūgšanu, jāpārdomā sacītais un kam to sakām. Terēze apraksta, kā sakopot domas tiem, kas lūgšanā ir iesācēji. Ir jālūdz pazemībā un nedrīkst lūgšanu pamest. Grāmatas otrajā daļā Terēze raksta komentārus par „Tēvs Mūsu” lūgšanu. Viņa apraksta, cik cildena tā ir, un, ja dvēsele lūdz, Kungs bagātīgi atlīdzina.

Svētais Augustīns savulaik teicis, ka pēc daudziem meklējumiem Dievu atradis pats sevi. Lai sarunātos ar mūžīgo Tēvu, nav nepieciešams ne kāpt debesīs, ne kliegt skaļā balsī, nav nepiecie-

šami spārni, lai dotos Viņa virzienā. Lai cik klusu mēs runātu, Viņš ir tuvu un sadzirdēs. Pietiek palikt vienatnē un uzlūkot Viņu sevi pašā. Ar lielu pazemību runāt ar Viņu kā ar Tēvu, lūgt Viņam, stāstīt par savām bēdām, lūgt, lai tās risina. Ar šāda veida lūgšanu varam panākt domu sakošanu, tā ir sakošanas lūgšana, kas ļauj ieiet sevī kopā ar Dievu. Ar šo lūgšanu daudz isākā laikā nekā ar cita veida lūgšanu atnāk dvēseles dievišķais Mācītājs, jo, iegājusi sevi, dvēsele var apcerēt Kunga ciešanas, domāt par Dēlu un veltīt Viņu Tēvam.

Genovefa Šadre

IERAUDZĪT TĀLAS PASAULES

Lai iepazītos un paskatītos uz tālajām pasaulēm Visumā, pāris *izlūku* no mūsu draudzes, priestera Pāvila rosināti, devās uz Suntažu observatoriju.

8. decembrī „StarSpace” observatorijai (www.starspace.lv) apritēja desmit gadu jubileja, un tuvplānā vērot Mēness krāterus, Saturna ledus gredzenus vai klejot pa Visuma plašumiem, meklējot citus noslēpumainus objektus, – tas Ogres novadā ir iespējams. Annas (attēlā) un Arņa Ginteru radītajā publiskajā observatorijā atrodas viens no jaudīgākajiem teleskopiem Latvijā, un naktīs, kad mākoņi netraucē un debesis ir skaidras, redzei un apziņai paveras Dieva radītais planētarījis. Uzreiz gan jāsaka, ka Kosmosa bezgalīgums un laika ritējums, nav cilvēka prātam aptverams. Mūsu lielās mājas ir Piena ceļš – galaktika, kurā dzīvojam, un Zeme šai sistēmā ir kā mazs, brīnišķīgs dzīvoklītis...

„StarSpace” observatorijas viens no galvenajiem mērķiem ir astronomijas popularizēšana un sabiedrības izglītošana. Observatorijas 1. stāvā ir iekārtota lekciju telpa, kurā tiek stāstīts un ekrānā rādīts plašs izziņas materiāls. Augšējā stāvā atrodas teleskops, un tur tiek skatīti objekti, ko

reāli ar aci redzēt nav iespējams. – Šo vietu kā publisku izveidojām, galvenokārt, domājot par skolēniem, – komentē observatorijas saimniece. – Ja izdodas jauniešos iemest dzirksteli par Kosmosu un zinātni, esam gandarīti.

Observatorijas sistēma Suntažos sastāv no vairākām daļām, kas speciāli pasūtītas ASV, Vācijā, Austrālijā. Teleskopa 40 cm spoguļa diametrs ļauj saskatīt tuvāko planētu virsmu, krāsas, kā arī tālus objektus – miglājus, zvaigžņu kopas, galaktikas.

Kad ierunājāmies par Betlēmes zvaigzni, Anna Gintere aizdomājās: – Bibēlē patiešām lasām par trim Austrumu gudrajiem, kuri ap Jēzus piedzimšanas laiku novēroja jaunu, spožu zvaigzni, kas liecināja, ka pasaulē nācis ievērojams cilvēks. Sliedos domāt, ka tur kopā ļoti tuvu viena otrai atradās divas planētas. Tā kā babilonieši komētas tolaik uzskatīja par ļaunuma zīmi, diez vai, ieraugot komētu, viņi nodomātu, ka tā ir norāde par Ķēniņa piedzimšanu. Tur līdzās varēja atrasties Venēra un Jupiteris. Betlēmes zvaigznes rašanos astronomi skaidrojuši nevienu gadsimtu vien. Spožā parādība debesis varēja būt arī planētu Jupitera, Marsa un Saturna satuvošanās.

Inese Elsiņa,
priestera Pāvila foto

DRAUDZE KLAUSĀS. LIELISKS KONCERTS

9. novembrī Rīgā, Lielajā ģildē, Valsts kamerorķestris „Sinfonietta Rīga” britu diriģenta Džonatana Bermans vadībā atskaņoja Ludviga van Bēthovena un Igora Stravinska opusus. Uz klasiskās mūzikas koncertu devās arī mūsu draudzes komanda vairāk nekā desmit cilvēku sastāvā. Lūk, atsauksmes!

Diāna Dzene: – Šai piektdienā biju ļoti apdāvināta. Pirmkārt, tā bija mana pirmā ilgākā izrašanās no bērnkopības. Paldies draudzei par organizēšanu! Gandrīz visu ceļu uz Rīgu un atpakaļ slavējām Dievu – dziedot, pūšot kazoo svilpi un bungojot,

kur prieks un atpūta Svētajā Garā pēc tam vēl ilgi nepameta.

Koncertā patikami pārsteidza simfoniskā mūzika. Sakoptība, izsmalcinātība, vieglums un mūzikas diženums radīja brīvu iekšēju telpu BŪT un sajūst Dieva skaistumu caur mūziku. Esmu cieši apņēmusies baudīt Dieva doto daudzveidību kultūrā un pateicos draudzei par „pirmajiem soļiem” un līdzgaitniecību gan mākslā, gan mūzikā, gan kalnu skaistumā. Un, protams, par kopābūšanu. Tai ir liels spēks!

Foto no pasākuma

Mirkļi pēc koncerta Lielajā ģildē. Kamerorķestris „Sinfonietta Rīga” un britu diriģents Džonatans Bermans, kurš sarokojas ar vijoļu grupas koncertmeistari, madonieti Martu Spārniņu.

PAR GVADALUPES DIEVMĀTI

12. decembrī svinējam Gvadalupe Dievmātes svētkus. Meksikā, Gvadalupe 1531. gada decembrī indiānis Huans Djego bija ceļā uz dievkalpojumu. Brīnumainā veidā viņam parādījās Dievmāte Marija. Marija lūdza Huanam Djego, lai viņš dotos pie Mehiko bīskapa un palūgtu bīskapam uzcelt uz Tepeyac pakalna mazu svētceļnieku baznīcu. Bīskaps neticēja Huanam

Djego un galu galā lūdza kādu zīmi. Un patiešām Huans Djego saņēma zīmi no Marijas, ko varēja parādīt bīskapam: Jā, tā ir Marija, Dievmāte, ar kuru es runāju!

Ar lūgšanām un vēlot Gvadalupe Dievmātes aizbildniecību, karmelišu māsas Ikšķilē
<http://karmel.lv/about/>

DRAUDZE DĀVINĀJUMĀ SAŅEM BUSU

No mūsu draudzes Aizbildņa, Jēzus Kristus Karaļa, esam saņēmuši sevišķu dāvanu. Vēstulē, kura atnāca Viņa un mūsu draudzes titulsvētku laikā, ir rakstīts: „Sirsnīgi sveicieni no Vācu katoļu Bonifācija organizācijas! Ar prieku jums paziņojam, ka jūsu iesniegums par lietota Boni-busa pasūtīšanu Madonas katoļu draudzei ir apstiprināts, un piemērots transportlīdzeklis ir atrasts. Ceram, ka ar šo atbalstu

varēsim dot nozīmīgu ieguldījumu jūsu baznīcas draudzes dzīvē. Dāvinājums veikts atbilstoši mūsu organizācijas noteikumiem.”

Atliek kontaktēties ar dāvinātājiem, izpildīt formalitātes un busu atdzīt uz Madonu. To kopā ar priesteri Pāvilu veic Alberts Cibulis un Jānis Irbe.

Redakcija

BĒRNI IZKOPJ DZIEDĀŠANAS PRASMES

Katru otrdienu draudzes bērniem notiek dziedāšanas pulciņš. Mēs kopā esam seši cilvēki. Man pulciņš ļoti patīk, jo dziedam dažāda veida dziesmas, varu satikties ar draugiem un arī daudz ko jaunu iemācīties. Piemēram, rudenī mēs iemācījāmies dziedāt Visu svēto litāniju un to jau dziedājam Visu svēto dienas

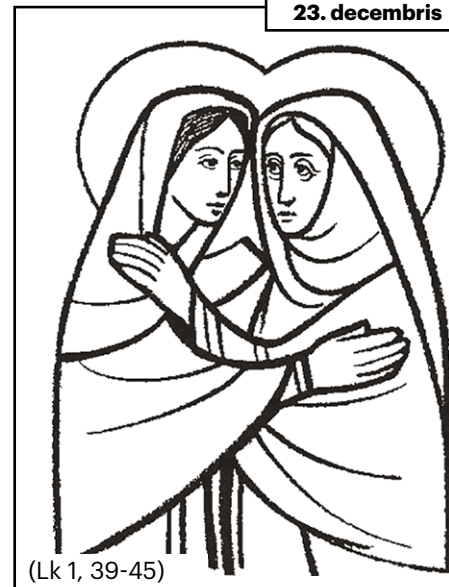
slavēšanā. Slavējam Dievu arī Latvijas dzimšanas dienas pasākumā un adventa pirmās svētdienas adorācijā. Pulciņš visticamāk notiks arī nākamgad, tāpēc iesaku visiem bērniem, kam patīk dziedāt, pievienoties un pieteikties pie mūsu skolotājas Daces Sinātes (attēlā).

Rasa Zariņa

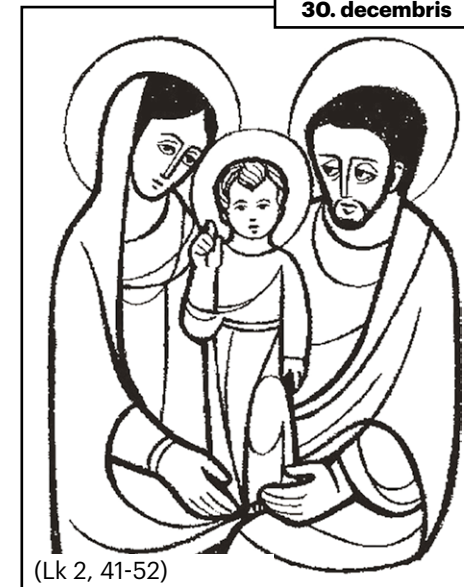
Svētdienas Evaņģēlijs

23. decembris

(Lk 1, 39-45)

30. decembris

(Lk 2, 41-52)

6. janvāris

(Mt 2,1-12)

13. janvāris

(Lk 3,15-16.21-22)

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704

Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801

Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA

E-pasts: draudze@madona.lv

www.madonasdraudze.lv

www.draugiem.lv/madonasdraudze

www.facebook.com/madonasdraudze

Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,

e-pasts: psksamolla@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā

Pirmdien – plkst. 7.15

Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,

sestdien – plkst. 18, svētdien – plkst. 11 un 18

24. decembrī Sv. Mise plkst. 16; Kristus dzimšanas svētku Vigīlijas Sv. Mise plkst. 20

25. decembrī Sv. Mise plkst. 18

28. decembrī plkst. 19. 15 – koncerts „Gaisma Latvijai” kopā ar Ilzi Fominu un dziedātāju Juri Vizbuli

31. decembrī plkst. 21 baznīcā – adorācija klusumā; plkst. 22 – Sv. Mise; plkst. 23.30 – ekumeniska Jaunā gada sagaidīšana pie Lūgšanu kapelas

12. janvārī plkst. 17 – draudzes eglīte draudzes namā

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5 Atvērta visu diennakti

Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),

e-pasts: aivarszar@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19

Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13

Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā

Vieta: pie draudzes vīriem

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela

Kalpošana pansionātā

Vieta: Mārcienas pansionātā

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā pēc rīta Mises

Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19

Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15

Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Agneses Liepiņas zīmējums “Betlēmes stāsts”.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.